

Ծ Ի Ա Ծ Ա Ն

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ ԱՐՏԱՒԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՆՅԻՑ.

Յունիսի 2-ին վախճանեցաւ Քալուր կոմ-
որ, իտալական ինքնիշխանութեան գլխաւոր
պատճառներէն մէկը: Իտալիոյ ամէն քաղաք-
ներն ու գեղերն անդամ սուգ մտան այս
հռչակաւոր մարդուն մահուանը վրայ, եւ
գրեթէ օրագիր ու լրագիր չմնաց որ այն
հայրենասէր քաղաքագիտին, այն խոհական
խորհրդականին, այն գործունեայ անխոնջ
իշխանաւորին գովասանքները չխօսի. եւ
յիբաւի, վասն զի Քալուր կոմսը բոլոր իւր
կեանքը նուիրեբ էր ազատ, միացեալ եւ
զօրաւոր ընելու Իտալիան: Թուրինի Օփիսիօնե
լրագիրը կպատմէ թէ « Քալուրին հիւանդա-
նալէն քանի մը օր առաջ՝ իւր բարեկամ-
ներէն մէկը կմեղադրէր զինքն որ այնպէս
« անխոյժ է իւր առողջութիւնը պահպանե-
լու, եւ չախազանց կաշխատի: Պատասխան
« տուաւ թէ — Բաւական է որ կարենամ ես
« գլուխ հանել այն մեծ գործը՝ որու բոլոր
« կեանքս նուիրեբ եմ. այնուհետեւ մեռնի-
« լը աչքիս չերեւնար»: Բայց Իտալիոյ պէս
երկրի մը մէջ որ Տանթէի, Մաքիալէլիի,
Գալիլէոսի պէս մարդկանց հայրենիքն եղած
է, ոչ տաղանդաւոր մարդիկ կպակսին եւ ոչ
հայրենասիրութիւն ու հասարակաց օգտին
համար անձնանուէր նահատակութիւն:

Քալուրի տեղն անցաւ պարոն Պէթթինօ
Ռիքազոլի մեծանուն քաղաքագէտը, որոյ
հաստատուն բնաւորութիւնը, երկաթի կամ-
քը եւ զօրաւոր հեռատեսութիւնը արդէն
հռչակուած են Իտալիոյ մէջ: Քալուրէն
այս մեծ տարբերութիւնն ալ ունի որ նա ա-
ւելի օտարաց օգնութիւնը հարկաւոր կձանչ-
նար Իտալիոյ ինքնիշխանութեանը համար,
իսկ սա աւելի վստահութիւն ցուցուցած է
միշտ Իտալիոյ ներքին զօրութեանը վրայ:

Լրագրաց Իտալիոյ գործերուն վրայ մեղի
բերած լուրերուն մէջ ամենէն նշանաւորն
այս է որ Գաղղիոյ կայսրը՝ թագաւոր Իտա-
լիոյ ձանչցեբ է Վիկտոր Էմմանուէլը: Ատոր
վրայ Իտալացիք շատ ուրախացեբ են, եւ
Ռիքազոլին պաշտօնական կերպով յայտնեբ է
թէ « Իտալիան իրաւունք ունի իւր միու-
թիւնը ամբողջացրելու, այսինքն հռոմն ու

Վենետիկն ալ իւր հետը միացրնելու, եւ
թէ կյուսայ որ այս գործը այնպէս կատա-
րուի որ ոչ Իտալիան վրդովի եւ ոչ եւրո-
պան. յետոյ կինդրէ Գաղղիոյ տէրութենէն
որ ժամ մը յառաջ իւր զօրքերը հանկ
Հռոմէն:

Պապին հիւանդութիւնը, այսինքն սրտի
ցաւը, օրէ օր սաստկանալու վրայ է, եւ բը
ժիշկները գրեթէ յոյսերնին կարեբ են նո-
րա առողջանալէն: Կրսեն թէ Պիոսի մա-
հուանէն ետքը, նոր պապ ընտրելէն առաջ՝
Վիկտոր Էմմանուէլը Հռոմի մէջ թագաւոր
Իտալիոյ պիտի հռչակուի, եւ Պիոսի յաջոր-
դին պիտի մնայ միայն հաստատել արդէն
եղած լմընցած գործը:

Իտալացիք մեծամեծ պատրաստութիւն-
ներ կտեսնեն Վենետիկը ազատելու համար.
Աւստրիան ալ Մաճառքսանի վտանգաւոր վի-
ճակին չնայելով՝ Վենետիկը ամրացրնելու հե-
տէ, ուստի զարմանք չէ թէ որ յանկարծ սկսի
լսուիլ եւրոպայի մէջ զէնքի շառաչմունքը:

Օսմանեան Ինքնակալը Ապտիւլ - Մէճիտ
մեռաւ յունիսի 23-ին, ու տեղն անցաւ նորա
եղբայրը Սուլթան Ապտիւլ - Ազիզ խան, որ յու-
լիսի 4-ին՝ էյուպի մզկիթին մէջ թուր պիտի
կապէ: Ինքը 31 տարեկան է, եւ հօրը՝ Սուլ-
թան Մահմուտին բնաւորութիւնն ունի կը-
սեն շատ բանի մէջ: Արբեցութիւն ամենե-
ւին չունի, եւ ոչ շուայութիւն, այլ ծանրա-
բարոյ, խնայող ու քաջասիրտ է: Բիզա փա-
շան պաշտօնէ ձգելովն ու տեղը նամիք փա-
շան գնելովը՝ ումնց այնպէս երեւցեբ է թէ
այս թագաւորը սատոիկ յարեալ է տաճկա-
կան հին սկզբանց, եւ ամենայն եւրոպական
գաղափարաց ատեցող. բայց մեղի կերեւնայ
թէ այս կարծեաց մէջ չափազանցութիւն կայ,
եւ յուսամք թէ գործն ու ժամանակը աւելի
մեր կարծիքին հաստատութիւն կուտան:

Ատորոց երկրին մէջ Լիբանանու քրիս-
տոնէից կառավարիչ գրուեբ է Տաւուա է-
ֆէնտի հայազգի խոհեմ ու գիտուն աշխար-
հատես անձը, որ շատ տարի եւրոպայի զա-
նազան մայրաքաղաքացը մէջ օսմանեան գես-
պանատանց գործերը կատարած էր:

Հրամայեցաք տպագրել. Իթեղոսիա, ի25 Յունիսի 1861. Գարրիէլ Վ. Այլիպան.